

התחיל ב:	14:30, 2/08/2021
מצב	הסתיים
הושלם ב-	16:30, 2/08/2021
זמן שלקח	2 שעות
ציון	82.00 מתוך ציון מירבי של 100.00

מידע

הוראות לנבחנים:

1. הבחןת הינה בספרים פתוחים.
2. משך הבחןת הינו שעתיים. **לא תינתק מהארכיות**, תכוננו מראש הזמן אותו את/ם מקדישות/ים לכל שאלה.
3. לצד כל שאלה מפורטת מכסת המיללים המקצת לה. אנא, הקפיד על מכסת המיללים המצינית. שימו לב: חריוגות ממספר המיללים המותר בשאלת לא יקראו ולא ילקחו בחשבון לצורך הציון.
4. עלייכם להסביר **לכל** השאלות בבחינה.
5. במענה לשאלות, כאשר את/ם מביאות/ים עדזה של חוקר/ת אליה התייחסנו בשיעורים, /או בהרצאות, /או בחומר הקריאה – הקפידו לציין את שם החוקר/ת לצד הטיעון המייחס לה. אי ציון שמות של חוקרות/ים יגרור הורדת ניקוד.
6. **אנא הקפידו על שמירה מדי כמה דקות**. במקרה של ניתוק אינטרנט אין להזח על כפתור הרענון!

שאלה ראשונה (עד 400 פילים, מועד אחד ו3 שורות לכותבים, 30 נקודות)

מהן הסוגיות המשפטיות אשר נידונות בבג"ץ 7846 עדالة והאגודה לזכויות האזרח נ' פרקליטות המדינה – ייחิดת הסיביר (להלן: בג"ץ עדالة)? תוך שיקולים מחד ומנגד, האם, לדעתך, יש לקבל את עמדת העוטרים בבג"ץ עדالة? בתשובתך, התיחסו למורכבותו המשפטית הרכותה בהחלטה האמורה בשלושה היבטים.

סוגיות משפטיות:

*האם מסלול האכיפה הולנטרי של המדינה (נדג' לרשותות) שיוצר רגולציה הופכת למצאה בתחום הטעמאות של הממשלה? **האם עלולה כדי פגעה בלחתי מדינית בזכויות חוקתיות (אוטונומיה, ביטוי, שוויון)?

נכד עדالة, מלצר טוען כי אל ניתנה מספיק תשתיית עבדתית כדי לקבוע את היקף התופעה והשלכותיה ב-iticן כי הנפיגעים העיקריים הם בוטים ולא אדם ג. הממשלה אינו כופה על החברות הסרת התוקן. ד. לממשלה סמכות שיוירות. בנוספ', בירור עבדתית בכימ"ש איטי ולא עיל (ויסטונסק); הנזק התודעתי מתחפש ב מהירות. כמו כן, אין כו�ם מנוגנים חלופיים טובים יותר בהכרח; מטרת הפעילות היא למנוע טרור ולשמור על חי אדם.

بعد עדالة, ניתן לומר כן יכולות להשיג תשתיית עבדתית רואיה בגלל מבנה המנגנון של הרשותות (ולפיכך אין גם יכולות להתמודד עם טענת הבוטים). הרשותות לא מחויבות **אחריות**, **שקייפות** או **בחותה הנמקה** (פרל מציעה פתרון שמנסה לפטור זאת בעקבות במאור הציבורי אך גם בפרט). מתקשר גם להרצאה של קתרינה – כמו שאנונו לא יודעים למה הוצאה לנו משהה, אנחנונו גם לא יודעים מה **לא** הוצאה לנו. יש פה **פגיעה ממשמעותית באוטונומיה ובכיטוי**, והמדינה היא חילק ממנה. לרוב לא מדובר בבוטים ברמת פליליות גבוהה (אחרת הי' ננסים תחת אכיפה סטטוטורית) ולעתים אפילו לא פליליים כלל. הטענה שהמדינה לא כופה מתעלמת **מחוכת הרוב שיש למדינה על החברות**. זאת, כאשר אין **בירור עבדתי** מעמיק כמו שעושה בימ"ש **איכלות ערעור**. יש גם פוטנציאל לפגיעה בשווין בחשות היעדר השקיפות: למדינה תמרץ לפעול נגד דעות אנטי-ציוניות גם אם אין מסוכנות, למשל. הקוד אינו נייטרלי (לטיג', בירנהק) וההסра השיטית מאננת אותו לשכפל את הגזענות.

לדעתך, החלטת מלצר נכונה: א. **משפטית**, אין בישראל תשתיית חוקיתית שנונתת מענה מספק למציבים אלה ובימ"ש לא יכול ליצרה יש מאין (מנגד: ישן דוגמאות הפווקות של משפט שנוצר מכך לכיוון השני) מכחינה **ערקית-דומקרטיבית**, המציגות הטכנולוגיות ח'יבת התאמות המשפט על מנת גם חוקי יסוד שיכולים להטוט את הCPF לכיוון השני). אם הרשותות הן כיכר השוק החדש ועשויות רגולציה עצמאית ממליא, מבלט דומקרטי ישאך שכואה של שמור על ערכי יסוד (אלקין-קורו). מנגד, ניתן כי רגולציה טכנולוגית מדינית תಲקה באופןם אנטו-דומקרטיים (היעדר שקייפות, המדינה לא וpoll מכוון התאגדים. מנגד, ניתן כי רגולציה טכנולוגית מדינית תלווה באופןם אנטו-דומקרטיים (היעדר שקייפות, אפליה). **טכנולוגית** – למדינה אין מנגנון טכנולוגי וועל אכיפה. בת-המשפט איטיים וממליא קורסים יותר וווער תחת החומר המסתבר והמרתבה (גורדיין). מנגד: פסיקה זו שוללת תמרץ לייצר מנגנון מדינתי לעיל (בהקבלה למודל הלסגייני: הטכנולוגיה, הנורמות והמשפט משפיעים זה על זה; ברגע שתהיה דרישת נורמטטיבית מהמדינה לא לוותר על ריבונותה בתחום, הדבר עשו להשפיע על פיתוח טכנולוגיה מתאימה שתשפיע על המשפט).

הערה:

סוגיות משפטיות:

*האם מסלול האכיפה הולנטרי של המדינה (נדג' לרשותות) שיוצר רגולציה הופכת למצאה בתחום הטעמאות של הממשלה? **האם עלולה כדי פגעה בלחתי מדינית בזכויות חוקתיות (אוטונומיה, ביטוי, שוויון)? **דווקא** קשה לראות בפסק הדין כזה אשר דין בפגיעה בזכויות חוקתיות לעומק. מבחן המידות **כלל לא הופעל**, שכך, לאור "טעון הבוטים" שהזכיר בהמשך, השופט מלצר כלל נמנע מלדון בשאלת הפגיעה בזכויות כמו חופש הביטוי. כמו כן, חסר מסגור של הדיון ככח העוסק בפרקтика של סיכון תנאים שנקבעו ע"י הפלטפורמות.

נכד עדالة, מלצר טוען כי אל ניתנה מספיק תשתיית עבדתית כדי לקבוע את היקף התופעה והשלכותיה ב-iticן כי הנפיגעים העיקריים הם בוטים ולא אדם ג. הממשלה אינו כופה על החברות הסרת התוקן. ד. לממשלה סמכות שיוירות. **חסר אזכור של המקור החוקי לטעמאות השירות (בחוק יסוד הממשלה)** בנוספ', בירור עבדתי בכימ"ש איטי ולא עיל (ויסטונסק); הנזק התודעתי מתחפש ב מהירות. כמו כן, אין כו�ם מנוגנים חלופיים טובים יותר בהכרח; מטרת הפעילות היא למנוע טרור ולשמור על חי אדם.

بعد עדالة, ניתן לומר כן יכולות להשיג תשתיית עבדתית רואיה בגלל מבנה המנגנון של הרשותות (ולפיכך אין גם יכולות להתמודד עם טענת הבוטים). **יפה**, הרשותות לא מחויבות **אחריות**, **שקייפות** או **בחותה הנמקה** (פרל מציעה פתרון שמנסה לפטור זאת בעקבות במאור הציבורי אך גם בפרט). מתקשר גם להרצאה של קתרינה – כמו שאנונו לא יודעים למה הוצאה לנו משהה, אנחנונו גם לא יודעים מה **לא** הוצאה לנו. יש פה **פגיעה ממשמעותית באוטונומיה ובכיטוי**, והמדינה היא חילק ממנה. ✓ לרוב לא מדובר בבוטים ברמת פליליות גבוהה (אחרת הי' ננסים תחת אכיפה סטטוטורית ✓) ולעתים אפילו לא פליליים כלל. הטענה שהמדינה לא כופה מתעלמת **מחוכת הרוב שיש למדינה על החברות**. זאת, כאשר אין **בירור עבדתי** מעמיק כמו שעושה בימ"ש **איכלות ערעור**. יש גם פוטנציאל לפגיעה בשווין בחשות היעדר השקיפות: למדינה תמרץ לפעול נגד דעות אנטי-ציוניות גם אם אין מסוכנות, למשל. ✓ הקוד אינו נייטרלי (לטיג-, **דווקא לטיג' יותר אופטימי** בירנהק) וההסра השיטית מאננת אותו לשכפל את הגזענות.

לדעתך, החלטת מלצר佐肯定ה: א. משפטית, אין בישראל תשתיות חוקיות שנותנת מענה מספק למצבים אלה ובימ"ש לא יכול ליצרה יש>Main (מנגד: ישן דוגמאות היפות של משפט שנוצר מתוך היסודות כמו "משפט הסוחרים" במאמר של דה-פליפ; לביהם"ש גם חוקי יסוד שכולים להוות את הকפּ לכוון החשוי) מבחן ערכית-דמוקרטי, הצביעות הטכנולוגית מחיבת התאמת המשפט על מנת לשומר על ערכי יסוד (אלקון-קורן). ✓ אם הרשותה זו כיכר השוק החדש ועשויות רגולציה עצמית מפילא, סבט דמוקרטי ישאף שכוכחה של המדינה לא יכול מכוח התאגדים. יש ציוין כי לפי המודל המשולש שלblkon, אשר הזכר גם בפסק הדין, כוחה של המדינה במודל משולב של הרגולציה אינו בלתי-משמעותי. מנגד, יטען כי רגולציה טכנולוגית מדינית תלקה באופןם כשלים אנטי-דמוקרטיים (היעדר טכנולוגיות - למדינה אין מנגנון טכנולוגיiesel אכיפה). בת-המשפט איטיים ומילא קורסים יותר יותר תחת החומר המסתרך והמתרכז (גורדין). ✓ מנגד: פסיקה זו שוללת תמרץ לייצר מנגנון מדינתייעיל בהקבלה למודל הלסיאני: הטכנולוגיה, הנורמות והמשפט משפיעים זה על זה - היה נכון לאזכור כאן את משולש הערכים-משפט-טכנולוגיה של אלקון-קורן וירנתק; ברגע שתהיה דרישת נורמטיבית מהמדינה לא לוותר על ריבונותה בתחום, הדבר עשוי להשפיע על פיתוח טכנולוגיה מתאימה שתסייע על המשפט).

הגדירה נכונה של הסוגיות העיקריות ושל עמדת העותרים: 5/4

היבט הסמכות: חלק: 5/7

היבט יחס' מדינה-מתווכים: נידון בהרחבה, אך לא כתיעון מסודר ו珂הרנט (הועלן כמה טענות רלוונטיות ונכונות לאור התשובה). חסרה התייחסות מפורשת למודל האסדרה המשולש 6/7.

היבט ההגנה על זכויות: נידון ביחד עם היבט השקיפות (ניתן ניקוד על ההרחבה). 7/7

+ 3 על איזות הדין

Words: 398

Letters: 2015

שאלה שנייה (עד 400 פילים, עמוד אחד ו3 שורות לכוכבים, 30 נקודות)

א. הסביר/ מהו "סינון תכנים" בהקשר של הפלטפורמות הדיגיטליות.
 ב. מהם השיקולים המשפטיים بعد ונגד בהחלט אחריות על מתכונים בשל תכנים ברשות?
 ג. האם הקמתה של הוועדה המפקחת של פייסבוק (Facebook Oversight Board) מהווה פתרון מספק בהקשר זה? נמק/ עמדתך.

א. cm הוא תהילך בו יושבים "מודרייטורס" אנשיים ומוסננים תכנים שהאלגוריתם זיהה ככיעייתיים/שימושים דיווחו עליהם ככאלה. תכנים בעיתים יכולים להיות לא חוקיים (הפ' זכויות יוצרים, הסתנה לאזענות/הימורים במדיניות מסוימות) או חוקיים אבל אלה הנחשיים ללא מוסרים (ילדים, עידוד אונרכסיה). יzion כי הדבר מעלה בין-היתר בעיות של הבדלים נורמטיביים לاستقلאים (בנושא הפלוט, למשל) או של הבנה תרבותית לקויה של האלגוריתם או המSEN (תמונה הילדה היונטנית - הוסרה שלא לצורך; רצח העם הרוגני) - ביטויים געניים לא הוסרו אף שכנראה היה צורך.

נגד אחריות: 1. בארה"ב - הן חוסות תחת ס' 230.2. מדווח בפלטפורמות ולא ביצרניות תוכן/ עורכות הרמות (בניגוד לעיתון למשל) 3. אין להן יכולת לנטר הרמות את התוכן ב-scale של כמויות המידע הנמצאות ברשות. 4. פחד מעודף רגולציה שתגרום לפגעה בחופש הביטוי 5. החברות שעשו רגולציה עצמית. יש לתת לכוחות השוק לפעול - אם תהיה פגעה מדי בציבור אנשים יעברו לרשות אחרת שעשו רגולציה עצמית טוב יותר 6. קשה לדעת כיצד לחלק את הנזק ככל שיש אחריות (יציר תוכן, ספקית אינטרנט, פלטפורמה, חברה חיצונית שנונתנית שירותים מסוימים ועוד וכו') מה גם שמדובר בחברות גlobאליות ממשרדיהן פזירים במקומות שונים בעולם (בדומה לקויש המשפטי בגין חמו).

بعد אחריות: 1. ניתן לפרש פרשנות צרה ולטעון כי כאשר יודעות/יה אליה לדעת הן נשאות באחריות 2. יש עrica אלגוריתמיתIDI מסובית (הfid של פייסבוק;DOI נסיפות הן cm והborod של פייסבוק) 3. הסקין לא צריך להוות תירוץ. אם הוא בלאי אפשרי - יתכן שהഫטור הוא להקטין את התאגידים/לייצר מגנון עיל אלגוריתמי עם פיקוח אנושי של מודרייטורס (כמו שטוען גילספי). 4. ניתן למוצא פתרונות בניינים שלא יבאו לעודף רגולציה בולט, לדוג': חיבור במנגנון ה��ועה והסירה (כמו של יוטיבו; על מנת שלא ישנה מקרה כמו זה שקרה ב-ZERAN בו האזורה עמוד מול שוקת שכורה) 5. בפועל, תאגידי ענק שליטים ברשותות ונראה שלא קיימות אלטרנטיבות ממשיות לפיסבוק/אין-סטארט; בכל- مكانה, הרשותות הן גוף עסקי ומטרתן להרוויח ולא לשרת את הציבור (קלוני).

Oversight Board - בעניין לא מהווה פתרון מספק. אמנם, מדווח בנסיין של פייסבוק לייצר מגנון שיפוטי-חוקתי עצמאי (אם כי לא ברור עד כמה באמות), שקו, שmag על זכויות יסוד (קלוני) ומתבסס על מגנון מעון-חקיקתי (כללי הקהילה). עם- זאת, העובדה שפייסבוק מייצרת תכנית דמוקרטיבית לא הופכת אותה לאגוף ציבורי עם אחריות ציבורית; עדין, תפקידיה הוא להרוויח כסף. הבורד לא נועד לתת סעדי קונקרטי לנפגעים מפדייניות החברה (ביחוד לאור כמות המשמשים) אלא להתוות מדיניות אחרות וThor ע"ב מקרים המגיעים אליו). כמו בכל חברה פרטית, קיום מגנון שיפוטי פנימי לא צריך לפחות מראות משפטיות חברותית/ מדינית.

הערה:

א. cm הוא תהילך בו יושבים "מודרייטורס" אנשיים ומוסננים תכנים שהאלגוריתם זיהה ככיעייתיים/שימושים דיווחו עליהם ככאלה. תכנים בעיתים יכולים להיות לא חוקיים (הfp' זכויות יוצרים, הסתנה לאזענות/הימורים במדיניות מסוימות) או חוקיים אבל אלה הנחשיים ללא מוסרים (ילדים, עידוד אונרכסיה). יzion כי הדבר מעלה בין-היתר בעיות של הבדלים נורמטיביים לاستقلאים (בנושא הפלוט, למשל) או של הבנה תרבותית לקויה של האלגוריתם או המSEN (תמונה הילדה היונטנית - הוסרה שלא לצורך; רצח העם הרוגני) - ביטויים געניים לא הוסרו אף שכנראה היה צורך. **אין התייחסות לכך שמדובר בתכנים שמ"צים שימושים**. חסר אזכור **לגייש אלקון-קורן.**

4/5

נגד אחריות: 1. בארה"ב - הן חוסות תחת ס' 230. - **אשר מכתיב...?** 2. מדווח בפלטפורמות ולא ביצרניות תוכן/ עורכות הרמות (בניגוד לעיתון למשל) 3. אין להן יכולת לנטר הרמות את התוכן ב-scale של כמויות המידע הנמצאות ברשות. 4. פחד מעודף רגולציה הגולציה שתגרום לפגעה בחופש הביטוי 5. החברות שעשו רגולציה עצמית. יש לתת לכוחות השוק לפעול - אם תהיה פגעה מדי בציבור אנשים בציבורו אנשים יעברו לרשות אחרת שעשו רגולציה עצמית טוב יותר 6. קשה לדעת כיצד לחלק את הנזק ככל שיש אחריות (יציר תוכן, ספקית אינטרנט, פלטפורמה, חברה חיצונית שנונתנית שירותים מסוימים ועוד וכו') מה גם שמדובר בחברות גlobאליות ממשרדיהן פזירים במקומות שונים בעולם (בדומה לקויש המשפטי בגין חמו).

بعد אחריות: 1. ניתן לפרש פרשנות צרה ולטעון כי כאשר יודעות/יה אליה לדעת הן נשאות באחריות 2. יש עrica אלגוריתמיתIDI מסובית (הfid של פייסבוק;DOI נסיפות הן cm והborod של פייסבוק) 3. הסקין לא צריך להוות תירוץ. אם הוא בלאי אפשרי - יתכן שההפטור הוא להקטין את התאגידים/לייצר מגנון עיל אלגוריתמי עם פיקוח אנושי של מודרייטורס (כמו שטוען גילספי). 4. ניתן למוצא פתרונות בניינים שלא יבאו לעודף רגולציה בולט, לדוג': חיבור במנגנון ה身ועה והסירה (כמו של יוטיבו; על מנת שלא ישנה מקרה כמו זה שקרה ב-ZERAN בו האזורה עמוד מול שוקת שכורה) 5. בפועל, תאגידי ענק שליטים ברשותות ונראה שלא קיימות אלטרנטיבות ממשיות לפיסבוק/אין-סטארט; בכל- مكانה, הרשותות הן גוף עסקי ומטרתן להרוויח ולא לשרת את הציבור (קלוני).

אין התייחסות למכב המשפטי הפוזיטיבי בישראל. חסר דיוון בחלק מהסוגיות שהוצעו.

Oversight Board - בעניין לא מהווה פתרון מספק. אמנם, מדווח בנסיין של פייסבוק לייצר מגנון שיפוטי-חוקתי עצמאי (אם כי לא ברור עד כמה באמות), שקו, שmag על זכויות יסוד (קלוני) ומתבסס על מגנון מעון-חקיקתי (כללי הקהילה). עם- זאת, העובדה שפייסבוק מייצרת תכנית דמוקרטיבית לא הופכת אותה לאגוף ציבורי עם אחריות ציבורית; עדין, תפקידיה הוא להרוויח כסף. ✓ הבורד לא נועד לתת

סעד קונקרטי לנפגעים מדיניות החברה (ביחוד לאור כמות המשתמשים) אלא להתנות מדיניות אתית מבוססת יותר ע"ב מקרים המגיעים אליו. כמו בכל חברה פרטית, קיים מנגנון שיפוטי פנימי לא צורף לפטור מאחריות משפטית חברתית/מדינית. **חסר דין נורומייבו** **בנסיבות האפשריות על דיני חופש הביטוי במרחב הירטואלי.** 7/10

Words: 395

Letters: 1987

שאלת שלישיית (עד 400 טילים, מועד אחד ו3 שורות לכותבים, 40 נקודות)

משרד הרוחה מעוניין לפעול לצמצום תופעת הונאה בקבאות. לשם כך, בהשראת צעדים דומים שננקטו במדינות אחרות בעולם, שוקל המשרד להכניס מערכת לבנייה מלאכותית לקביעת זכאות לקבאות רוחה בהסתמך על נתונים שנאפסו במאגרי המידע הממשלתיים:

כיעוץ/ת המשפטית של המשרד התקשת לסקור את הסוגיה ולהביע את עמדתך ביחס לנושאים הבאים:

א. מהם הקשיים בהחלת פילוט אמרו? התיחסו לשוניים לפחות כפוחות (קשיים אלו יכולים להיות פרקטיים או נורטטיביים).

ב. אילו אמצעים עשויים, לדעתך, לצמצם את הקשיים האמורים? מוקי/ עמדתך.

א. קשיים אפשריים:

1. **הטיות:** מערכות AI המבצעות ML נוטות לשכפל הטויות אוניות במספרים גדולים, גם אם מתוכנות שלא להחשייב בשקלול קרייטריון מסוים (לדוגמה: ניתן לקודד שלא תהיה התיחסות לצבע עז, אך עדין האלגוריתם ילמוד שרבים מהם שגרים שכונות של יוצאי אתיופיה שיופיעו בשאלונים קודמים ולכן התוצאה האכיפתית תהיה גזעית). הטויות כולן מעצימות פגעות קיימות בשווין.

2. **копסה שחורה (פרקטי):** פעמים רבות, ML פועל בזורה עצמאית כל-כך עד שאין ניתן להסביר אונשי (גם לא ע"י המתכונים). בעיתוי כיוון שאזרחים שיקבלו החלטות לא יוכל לקבל הנמקה/לערער עליהם. לעומת זאת, מצטרפת הזכות הנורטטיבית (הוכרה ב- GDPR) שלא להציג מושא להחלטה משפטית המכוסת רק על מוכנה.

3. **פגיעה בפרטיות:** לממשלה יהיה תMRI לאוסף>Data הנחתה המוצאת (או אפילו לדרש מהם לספק), מה שעלול לפגוע בפרטיות. המاجر יರץ מידע רב ויהיה חשוף לסכנות אבטחה; יש אפשרות שייעשה בו שימוש לצרכים נוספים ללא רשות מושאי הדעתה (בדומה להenthalות המדינה עם פיזיר בקורסונה - תhilah. בנוסף, לפי דוח AI, אחד מהשיקולים בנושא אכיפה אלגוריתמית הוא עצמת הפגיעה הפטנציאלית הציבור, והאם יש השפעה על חלוקת משאבי ציבורית - מתקיימים פה).

ב. צמצום הקשיים: 1. מזכיר בקשיים ממשוערים. הנחתה המוצאת היא שכ-קוד מגלים ערכים (לסיג), אבל ניתן לדאוג לפחות שלא יקדם אינדנה גזעית/מפללה באופן יזום (טנא). בנוסף, ניתן להציג הטעמה רגולציה שכבה נוספת על הקוד: ניתן לקבוע מעין "אפליה מתenkת" סטטיסטיות במקומות בהם ידוע שתיה הטיה (כלומר: לייצר קוד נוסף שיפחית 10% סיכוי להונאה כשמדורר באדם אחר, בהנחה שהדבר יאזור את הטעיה; זאת, ברוח גישת ה"שימוש בטכנולוגיה כדי להתמודד עם טכנולוגיה"). מנגד, ניתן לדרש כי במרקם ספציפיים מודדים לפורענות (לדוגמה: שחורים) הבדיקה תעשה באופן אונשי/ביקורת אונשית.

2. כמו שניתן לדרש *privacy in design* (פס' 4 הסיעודיים), ניתן לדרש גם "הסבירויות בפיתוח" ולדרשו מיצאת פתרון טכנולוגי להנמקה. ה-GDPR למשל מחייב חובת הנמקה לגבי כל החלטה שהתקבלה על-בסיס נבי סטטיסטי/לבי הפרס. גם הצעתה של פרל תומכת בחוב זהה. באשר לזכות הנזכרת, ניתן לקבוע בקרה הרמתית על כל החלטות האלגוריתמיות (כלומר: הפלט האלגוריתמי יהיה המלצה בלבד) תוך שימירה על מגנון ערעור בפני אדם.

3. **פרטיות** - חוק הגנת הפרטיות מסדיר את הזכויות של מושא המידע ואת רמת האבטחה הנדרשת, ובכך מספק פתרון לכואורה. עם זאת, החוק אינו מספק הגנה מלאה (למשל - לא חל על צד ג' אליו נמסר המידע - פרל). יש לזכור שמדובר באוכלוסייה ברמה סוציאקונומית נוכחיה ויהיה לה קשה לעמוד על זכויותיה בתחום זה, מה גם שהמודעות הציבורית לחשיבות הפרטיות עדין בחיתוליה (פרדוקס הפרטיות - אנחנו מודעים על פרטיות בקהלות מוביל להבין את השלכות העומק - תhilah).

הערה:

א. קשיים אפשריים:

1. **הטיות:** ✓ מערכות AI המבצעות ML נוטות לשכפל הטויות אוניות במספרים גדולים, גם אם מתוכנות שלא להחשייב בשקלול קרייטריון מסוים (לדוגמה: ניתן לקודד שלא תהיה התיחסות לצבע עז, אך עדין האלגוריתם ילמוד שרבים מהם שגרים שכונות של יוצאי אתיופיה שיופיעו בשאלונים קודמים ולכן התוצאה האכיפתית תהיה גזעית). הטויות כולן מעצימות פגעות קיימות בשווין.

2. **копסה שחורה (פרקטי):** פעמים רבות, ML פועל בזורה עצמאית כל-כך עד שאין ניתן להסביר אונשי (גם לא ע"י המתכונים). בעיתוי כיוון שאזרחים שיקבלו החלטות לא יוכל לקבל הנמקה/לערער עליהם. לעומת זאת, מצטרפת הזכות הנורטטיבית (הוכרה ב- GDPR) שלא להציג מושא להחלטה המשפטית המכוסת רק על מוכנה. (ס' 22 - היה צורך לציין ✓)

3. **פגיעה בפרטיות:** לממשלה יהיה תMRI לאוסף>Data הנחתה המוצאת (או אפילו לדרש מהם לספק), מה שעלול לפגוע בפרטיות. המاجر ירץ מידע רב ויהיה חשוף לסכנות אבטחה; יש אפשרות שייעשה בו שימוש לצרכים נוספים ללא רשות מושאי הדעתה (בדומה להenthalות המדינה עם פיזיר בקורסונה - תhilah. ✓ בנוסף, לפי דוח AI, אחד מהשיקולים בנושא אכיפה אלגוריתמית הוא עצמת הפגיעה הפטנציאלית הציבור, והאם יש השפעה על חלוקת משאבי ציבורית - מתקיימים פה **יפה**).

16+

ב. צמצום הקשיים: 1. מזכיר בקשיים ממשוערים. הנחתה המוצאת היא שכ-קוד מגלים ערכים (לסיג), **לסוג אינו ההפנייה המתאימה כתימוכין לטענה זו, לעניין דעתך** אבל ניתן לדאוג לפחות שלא יקדם אינדנה גזעית/מפללה באופן יזום (טנא). ✓ בנוסף, ניתן להציג הטעמה רגולציה שכבה נוספת על הקוד: לייצר קוד נוסף שיפחית 10% סיכוי להונאה כשמדורר באדם אחר, בהנחה שהדבר יאזור את הטעיה; זאת, ברוח גישת ה"שימוש בטכנולוגיה כדי להתמודד עם טכנולוגיה"). מנגד, ניתן לדרש כי במרקם ספציפיים מודדים לפורענות (לדוגמה: שחורים) הבדיקה תעשה באופן אונשי/ביקורת אונשית.

2. כמו שניתן לדרוש privacy in design (פס"ד הסיעודיים), יתכן שניתן לדרוש גם "הסבירויות בפיוח" ולדרוש מציאת פתרון טכנולוגי להנמקה. ה- GDPR למשל מטיל חובת הנמקה לאבי כל החלטה שהתקבלה על-בסיס ניבוי סטטיסטי/לבי הפרס. גם הצעתה של פרל תומכת בחיוב זהה. באשר לזכות הנזכרת, ניתן לקבוע בקרה הרמתית על כל החלטות האלגוריתמיות (כלומר: הפלט האלגוריתמי יהיה המלצה בלבד) תוך שפירעה על מגנון ערעור בפני אדם. **היה נכון להשווות כאן למגנון שבס' 22 ל-GDPR.**

3. **פרטיות** - חוק הגנת הפרטיות מסדיר את הזכויות של ציבור המידע ואת רמת האבטחה הנדרשת, ובכך מספק פתרון לכואורה. עם-זאת, החוק אינו מספק הגנה מלאה (למשל - לא חל על צד ג' אליו נמסר המידע - פרל). יש לזכור שמדובר באוכלוסייה ברמה סוציאקונומית נמוכה ויהיה לה קשה לעמוד על זכויותיה בתחום זה, ✓ מה גם שהמודעות הציבורית לחשיבות הפרטיות עדין בחיתוליה (פרודוקס הפרטיות - אנחנו מודרים על פרטיות בклות מבל' להבין את השלכות העומק- תחילת -**יפח!**).

14+

4+

Words: 399

Letters: 1996

